

Załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 23 Rektora PWSFTviT w Łodzi

Kod przedmiotu:

Wydział:	Reżyserii Filmowej i Telewizyjnej
Kierunek:	reżyseria
Specjalność:	scenariopisarstwo
Poziom studiów:	drugiego stopnia
Profil studiów:	ogólnoakademicki
Forma studiów:	stacjonarne

KARTA PRZEDMIOTU	
NAZWA PRZEDMIOTU	
Reżyserska analiza tekstu	
PROWADZĄCY PRZEDMIOT	
(imię, nazwisko, tytuł naukowy, stanowisko w uczelni, adres e-mail)	
Justyna Celeda, dr, adiunkt, celeda@o2.pl	
CEL ZAJĘĆ	
<p>Poprzez analizę skrajnie różnych form literackich (z przewagą dramatów teatralnych) rozwijanie umiejętności odczytywania intencji autora i próba przełożenia jego zamiarów na język widowiska. Nabywanie wiedzy na temat świadomego używania środków literackich, przyglądanie się jak ich wybór ma wpływ na określanie tematu głównego opowiadania. Wprowadzenie pojęcia „okoliczności działania bohaterów” jako podstawowego narzędzia do tworzenia zdarzenia scenicznego. Rozwijanie u studentów umiejętności odczytywania i wymyślenia takich okoliczności, które generują najsilniej konflikt bohatera ze światem przedstawionym. Laboratorium dialogu: szukanie jak największego napięcia pomiędzy słowem a obrazem, słowem a emocją, tak by dialog był istotną, ale nie jedyną warstwą dramatu.</p>	
WYMAGANIA WSTĘPNE	
<p>Umiejętność określania gatunku. Myślenie konfliktem, poprawne określanie celu działania bohatera. A także erudycja na poziomie podstawowym: umiejętność odwoływania się do dzieł z kanonu literatury pięknej i historii filmu, ogólna wiedza o świecie, podstawowa znajomość historii i geografii, wiedza o przemianach społecznych, podstawowa wiedza o psychologii postaci. Pasja.</p>	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
(umiejętności, wiedza, kompetencje)	
EU1 - K_U02	Student potrafi samodzielnie oceniać i interpretować tekst literacki i potrafi oszacować możliwości jego adaptacji dla teatru, zna zasady konstrukcji tekstu scenariusza.

EU2 - K_U03	Student stosuje zasady i techniki adaptacji utworów literackich na język filmu i teatru.
EU3 - K_W03	Student pisze stosując wiedzę o warsztacie aktorskim, dramatopisarskim i reżyserskim.
EU4 - K_W05	Student tworzy w oparciu o szczegółową wiedzę na temat kontekstu historycznego i kulturowego sztuki oraz jej związku z innymi dziedzinami współczesnego życia.
EU5 - K_U10	Student operuje językiem w zakresie reżyserii.
EU6 - K_U03	Student stosuje zasady i technologię realizacji widowisk teatralnych.

TREŚCI PROGRAMOWE

Przeprowadzenie analizy scen ekspozycyjnych następujących powieści: „Rzeczy, których nie wyrzuciłem” M. Wichy, „Myszy i ludzie” J. Steinbecka, „Droga” K. McCarthy’ego, „Ziemia obiecana” W. Reymonta. Przyglądanie się jak autorzy operują czasem w tych powieściach, jakie obrazy powołują (detal, plan totalny) i jak wprowadzają bohaterów. Dokładna analiza pierwszego zdarzenia, które narzuca nam temat, przez który będziemy filtrować już wszystkie kolejne.

Wprowadzenie pojęcia „okoliczności” pod postacią sześciu składowych: miejsca i czasu akcji, głównego bohatera (jego biografii i charakteru), pozostałych postaci występujących w dramacie (ich biografii i charakterów), celu działania bohatera i jego motywacji.

Analiza dramatów pod kątem rozczytania wszystkich zapisanych w nich okoliczności. Dramaty kameralne, oparte na realizmie psychologicznym: „Arcydzieło na śmietniku”, „Napis”, „Sierpień w hrabstwie Ossage”, świetnie nadające się do odczytywania kontekstu społecznego ze złożonymi portretami psychologicznymi. Próba szkicu scenicznego z udziałem studentów w roli aktorów. Uświadamianie, ile informacji musi być podanych, by móc zacząć działać w świecie przedstawionym. Praktyczne ćwiczenie, w którym dotykamy dwóch sytuacji: gdy dialog jest źle poprowadzony i gdy staje się konieczny i buduje napięcie pomiędzy obrazem a słowem, które pada. Dramat z teatru absurdu „Jako świętuje rocznicę” R. Topora jako przykład tekstu, który mimo zabawy non sensem i formą zawiera wewnętrzną logikę i porządek.

Analiza „Makbeta” pod kątem manipulowania stosunkiem widza do zdarzeń przedstawionych, ciągle wprowadzanie nowych okoliczności, które ten stosunek zmieniają, utrudniają pełną identyfikację z którymś z bohaterów. Dokładna analiza postaci wieźm, skonstruowanie trzech/czterech obsad tych postaci i obserwowanie jak w związku z tym zmienia się ich funkcja i odbiór sensu sztuki. Konfrontacja analizy przeprowadzanej na zajęciach z ekranizacjami w reżyserii Orsona Wellesa z 1948r. i w reżyserii Justina Kurzela z 2015.

METODY NAUCZANIA (forma zajęć)

analiza scen ekspozycyjnych wybranych opowiadań i powieści
analiza współczesnych dramatów opartych na realizmie psychologicznym
analiza współczesnego dramatu będącego przykładem wybranego gatunku np.: farsa, groteska, kryminał, teatr absurdu.
analiza dramatu klasycznego
lektura tekstów z dziedziny teatrologii dotyczące historycznego kontekstu powstawania wybranego na zajęcia dzieła
analiza filmów będących adaptacjami wcześniej analizowanego dramatu klasycznego
próby szkicowego zainscenizowania fragmentów scen z udziałem studentów jako aktorów
ćwiczenia z kompletowania idealnej obsady do inscenizacji analizowanych tekstów
dyskusja

NAKŁAD PRACY STUDENTA

Rok	Semestr	Punkty ECTS	Ilość godz. zajęć z nauczycielem w sem.	Ilość godz. zajęć bez nauczyciela w sem.	Rodzaj zaliczenia
I	1				
	2				
II	3				
	4				

III	5				
	6				
IV	7	3	45		zaliczenie
	8	3	45		zaliczenie z oceną
V	9				
	10				
SPOSOBY / KRYTERIA OCENY (sposób sprawdzenia osiągnięcia zamierzonych efektów)					
Samodzielny wykład studenta, który ma charakter eksplikacji reżyserskiej dotyczącej wybranego przez niego dramatu.					
LITERATURA					
„Filozofia dramatu” ks. J. Tischner „Wprowadzenie do reżyserii” K. Braun „Praca aktora nad rolą” K. Stanisławski „Szkice o Szekspirze” W.H. Auden „Ziemia obiecana” W. Reymont, „Myszy i ludzie” J. Steinbeck „Droga” C. McCarthy „Rzeczy, których nie wyrzuciłem” M. Wicha „Arcydzieło na śmietniku” S. Sachs, „Napis” G. Sibleyras „Sierpień w hrabstwie Ossage” T. Letts „Joko świętuje rocznice” R. Topor „Makbet” W. Szekspir					